

Veileder om nummeropplysningstjenester

Hvilke krav stiller ekomregelverket til tilbydere av offentlig nummerbaserte person-til-person-kommunikasjonstjenester og tilbydere av nummeropplysningstjenester?

Sak 2407404

13. oktober 2025

Innhold

Om veilederen	3
1 Innledning	4
2 Kort om forholdet til personvernregelverket.....	5
3 Hvilke krav stilles til tilbydere av offentlig nummerbaserte person-til-person-kommunikasjonstjenester?	6
3.1 Plikt til å stille nummeropplysningsinformasjon til rådighet	6
3.2 Hva er «nummeropplysningsinformasjon»?	8
3.3 Hvordan skal nummeropplysningsinformasjon overføres?	9
3.4 Hva er «kostnadsorienterte priser»?	10
3.5 Hva ligger i begrepet «nummeropplysningstjenester»?	12
3.5.1 Søkekriterier	13
3.5.2 Tjenestene må være offentlig tilgjengelige og rettet mot allmennheten.....	13
3.5.3 Hvilken type virksomhet er ikke omfattet?	14
3.5.4 Enkeltsøk og masseforespørsler	15
3.5.5 API.....	16
3.5.6 Vask av lister	16
3.5.7 Blandet virksomhet	16
3.5.8 Pakkeløsninger	17
3.6 Ekomtilbyders plikt til å informere sluttbruker	17
4 Hvilke krav stilles til tilbyder av opplysningssystem/nummeropplysningstjenester?	18
4.1 Bruk av nummeropplysningsinformasjon	18
4.2 Krav til opplysningssystem	19
5 Sluttbrukers reservasjons- og kontrolladgang	19
6 Bransjens standardavtale	20

Om veilederen

Denne veilederen redegjør nærmere for hvilke krav ekomregulverket stiller til henholdsvis tilbydere av offentlig nummerbaserte person-til-person-kommunikasjonstjenester og tilbydere av nummeropplysningstjenester. Sluttbrukers reservasjons- og kontrolladgang og bransjens standardavtale kommenteres kort avslutningsvis.

Bakgrunnen for veilederen er at Nasjonal Kommunikasjonsmyndighet (Nkom) i 2020-2021 gjennomførte et omfattende tilsyn med 30 tilbydere av offentlige telefontjenester rundt utlevering av informasjon om telefonnummer. Det ble i perioden avdekket avvik hos 24 av 30 tilbydere. Et hovedfunn i tilsynet var at ekombransjen som helhet må ta større ansvar for vurderinger av hvem det utleveres nummeropplysningsinformasjon til, og hvordan utleveringen foregår.¹

I 2022 bistod Nkom så ekom- og nummeropplysningsaktører med oppdatering av standardavtalen for utlevering av nummeropplysningsinformasjon. Avtalen har to vedlegg: en mal som angir formatet som nummeropplysningsinformasjon kan utveksles på, og en sjekkliste som skal understøtte tilbyderens vurdering av om utleveringsplikt foreligger.

I etterkant av tilsynet og arbeidet med standardavtalen har Nkom mottatt henvendelser fra tilbydere vedrørende forståelsen av ekomlovens og -forskriftens bestemmelser. Nkom og departementet har tidligere gitt en rekke uttalelser som presiserer leveringsplikten.²

Denne veileder er ment å gi en oppdatert veiledning til bestemmelsene, hensyntatt ny ekomlov og forskrift som trådte i kraft 1. januar 25.

Veilederen var på høring i perioden 27. august 2024 til 10. oktober 2024. Høringen gikk til medlemmer av Arbeidsgruppe Nummer og Bransjeforum for Nummeropplysning.

¹ Nkom har tidligere hatt en frivillig registreringsordning for nummeropplysningsvirksomheter. Denne registreringsordningen innebar ingen kvalitetskontroll av de som ønsket å bli registrert. Enkelte ekomtilbydere anså imidlertid registrerte aktører som godkjent av Nkom. Registreringslistene ga dermed en falsk trygghet for tilbyderne, og ordningen ble avviklet.

² Brev fra Post- og teletilsynet 28. januar 2004 (200201302-91), brev fra Samferdselsdepartementet 12. november 2004 (02/01302-96), brev fra Post- og teletilsynet 27. mai 2005 (02/01302-431.5), brev fra Post- og teletilsynet 6. januar 2006 (2005/03868), brev fra Post- og teletilsynet 14. februar 2006 (2005/03868), brev fra Post- og teletilsynet 24. februar 2006 (0600761-2-411.9), brev fra Post- og teletilsynet 4. oktober 2006 (0503868-36-431.5), Brev fra Post- og teletilsynet 17. februar 2009 (0900404-3-412.9), Brev fra Nkom 10. februar 2020 (2000643-1-431.9).

Det kom inn innspill fra følgende aktører:

- Telia Norge AS
- Dun & Bradstreet Norge AS
- Opplysningen 1881 AS
- Front AS
- Byndle AS (tidl. Fjelltopp Media)
- Data Factory AS
- Lyse Tele AS
- Telenor Norge AS

Høringsinnspillene og Nkoms vurdering av høringsinnspillene er tilgjengelig på Nkoms hjemmesider.

Nkom registrerer at markedet for nummeropplysningstjenester er i utvikling, og at det kan være behov for ytterligere veiledning på dette området på et senere tidspunkt. Ved eventuelle regelverksendringer vil også veilederen måtte oppdateres. Veilederen er et dynamisk dokument og oppdateres ved behov.

Rutiner for utlevering vil også kunne endres, dersom ekomaktører i fremtiden ønsker å oppfylle sine forpliktelser gjennom en sentralisert løsning.

1 Innledning

Hovedbestemmelsen om ekomtilbyderes plikt til utlevering av nummeropplysningsinformasjon til nummeropplysningsvirksomheter følger av lov 13. desember 2024 nr. 76 om elektronisk kommunikasjon (ekomloven) § 12-5. Forarbeidene til bestemmelsen fremkommer av Prp. 93 LS (2023-2024)³.

De nærmere krav følger av forskrift 20. desember 2024 om elektroniske kommunikasjonsnett og elektroniske kommunikasjonstjenester (ekomforskriften) §§ 9-3 og 4-14. Forarbeid til ekomforskriften mv. følger av høringsnotat av 2. juni 2021 mv.⁴

Bestemmelsene trådte i kraft 1. januar 2025.

3

<https://www.regjeringen.no/contentassets/096a9d827c8f48c3ae8b7817fe463a25/no/pdfs/prp202320240093000dddpdfs.pdf>

⁴ <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/horing-forslag-til-ny-ekomlov-ny-ekomforskrift-og-endringer-i-nummerforskriften/id2864853/?expand=horingsnotater>

Nedenfor gis veiledning til disse bestemmelsene. Veilederen kan leses i sammenheng med standardavtalen for utlevering av nummeropplysningsinformasjon og tilhørende sjekkliste.

2 Kort om forholdet til personvernregelverket

Nummeropplysningsinformasjon er personopplysninger. Innsamling og bruk av personopplysninger reguleres av personopplysningsloven⁵ og EUs personvernforordning (GDPR)⁶. Det betyr blant annet at personopplysningene skal behandles for spesifikke og uttrykkelig angitte formål, og at det må foreligge et behandlingsgrunnlag for at behandlingen skal være lovlig.⁷ Det følger av ekomforskriften § 9-3 niende ledd at nummeropplysningsvirksomheten som tilbyr nummeropplysningstjeneste, skal sikre at nummeropplysningssystemet er i overensstemmelse med personopplysningsloven.

Dersom vilkårene for utleveringsplikt etter ekomregelverket er oppfylt, vil tilbyderer ha behandlingsgrunnlag for utleveringen etter personvernforordningen artikkel 6 nr. 1 bokstav c. Dersom tilbyderer utleverer nummeropplysningsinformasjon utenfor rammen av utleveringsplikten, kreves det et annet behandlingsgrunnlag. Datatilsynet fører kontroll med at personvernregelverket etterleves, og vil blant annet være tilsynsorgan for at det foreligger behandlingsgrunnlag, og at personopplysninger ikke brukes til uforenelige formål.

Det kan her også vises til ekomforskriften § 9-3 åttende og niende ledd:

Uten samtykke fra den registrerte kan nummeropplysningstjenester bare benyttes til søk etter informasjon på grunnlag av brukerens navn, adresse, nummer og adresse for tjeneste.

Nummeropplysningsvirksomheter kan ikke uten samtykke fra bruker behandle utlevert nummeropplysningsinformasjon til andre formål enn nummeropplysningsvirksomhet, heller ikke i egen virksomhet. Plikter etter denne bestemmelsen innskrenker ikke sluttbrukers rettigheter fastsatt i eller i medhold av personopplysningsloven.

Relevant i en personvernsammenheng er også forarbeidene til ekomloven § 12-5, Prop. 93 LS (2023-2024) s. 357:

Andre ledd presiserer til hvilke priser og vilkår informasjonen skal stilles til rådighet. For bruk utenfor offentlig tilgjengelige nummeropplysningstjenester, kreves for øvrig særskilt rettslig

⁵ Lov 15. juni 2018 nr. 38 om behandling av personopplysninger.

⁶ Forordning (EU) 2016/679 (General Data Protection Regulation).

⁷ GDPR art. 5 nr. 1 bokstav b og art. 6.

grunnlag eller samtykke. Tilbyder er altså ikke pålagt etter denne bestemmelsen å levere ut informasjon til andre enn nummeropplysningsvirksomhet som tilbyder av offentlig tilgjengelige nummeropplysningstjenester, og utlevering skal skje innenfor de rammer som følger av lov og forskrift.

Det betyr at det kun er utleveringsplikt til nummeropplysningsvirksomhet som tilbyder av offentlig tilgjengelige nummeropplysningstjenester. For bruk utenfor offentlig tilgjengelige nummeropplysningstjenester, kreves særskilt rettslig grunnlag eller samtykke.

Begrensninger i veilederen som begrunnes i personvern hensyn vil gjelde for personopplysninger og ikke for virksomhetsopplysninger som sådan.

Det må tas forbehold om forståelsen og betydningen av EU-domstolens tolkning av kommunikasjonsverndirektivet art. 12. nr. 2 i sak C-129/21. Nkom viser her til at veilederen skal gjenspeile gjeldende regelverk og Nkom kan ikke forskuttere en eventuell betydning av dommen. I etterkant av høringen av veilederen har Datatilsynet kontaktet departementet om forståelsen/tolkningen av EU-domstolens avgjørelse. Det kan ikke utelukkes at dommen kan få betydning for norsk regulering.

3 Hvilke krav stilles til tilbydere av offentlig nummerbaserte person-til-person-kommunikasjonstjenester?

3.1 Plikt til å stille nummeropplysningsinformasjon til rådighet

Hovedbestemmelsen om ekomtilbyderes plikt til utlevering av nummeropplysningsinformasjon til nummeropplysningsvirksomheter følger av ekomloven § 12-5:

§ 12-5. Informasjon til nummeropplysningstjenester

Tilbyder av nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste skal på rimelig anmodning og uten hinder av taushetsplikten i § 3-10 melde opplysninger om nummer, navn og adresser og tilknyttede sluttbrukere til nummeropplysningsvirksomhet som tilbyr offentlig tilgjengelige nummeropplysningstjenester for å legge til rette for formidling av nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste. Dette gjelder ikke opplysninger om sluttbrukere som har hemmelig nummer, jf. § 4-18, eller som har reservert seg mot at informasjonen utleveres til bruk i offentlig tilgjengelige nummeropplysningstjenester.

Informasjon etter første ledd skal stilles til rådighet for nummeropplysningsvirksomhet som tilbyr offentlig tilgjengelige nummeropplysningstjenester på en objektiv og ikke-diskriminerende måte og til kostnadsorientert pris, og skal oppdateres fortløpende. Nummeropplysningsvirksomhet omfatter ikke verdiøkende virksomhet i egen eller andres salgs- og markedsføringsøyemed til annen bruk enn offentlig nummeropplysningstjeneste.

Departementet kan gi forskrift om krav til tilbydere av nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste, nummeropplysningsvirksomheter, og om sluttbrukeres plikter og rettigheter når det gjelder nummeropplysningstjenester.

Utleveringspliktens formål er historisk å legge til rette for konkurranse i nummeropplysningsmarkedet og sikre sluttbrukerne informasjon om hvilke numre de kan nå hverandre på, jf. Prp. 93 LS (2023-2024) s. 183.

Bestemmelsen må også sees i sammenheng med lovens formålsbestemmelse i § 1-1, hvoretter loven skal sikre brukerne i hele landet gode, rimelige og fremtidsrettede elektroniske kommunikasjonstjenester med forsvarlig sikkerhet, legge til rette for bærekraftig konkurranse og effektiv bruk av samfunnets ressurser og stimulere til næringsutvikling og innovasjon.

Etter § 12-5 kan det utledes at utlevering av opplysninger om nummer, navn og adresser og tilknyttede sluttbrukere (nummeropplysningsinformasjon) skal skje, uten hinder av taushetsplikten i § 3-10, dersom:

- Det foreligger rimelig anmodning
- Utlevering skjer til nummeropplysningsvirksomhet
- Nummeropplysningsvirksomheten tilbyr offentlig tilgjengelige nummeropplysningstjenester for å legge til rette for formidling av nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste

Plikten omfatter alle tilbydere av offentlig nummerbaserte person-til-person-kommunikasjonstjenester jf. ekomloven § 1-5 nr. 6 (heretter ekomtilbydere eller tilbydere).

Det er ekomtilbyder som har ansvaret for å vurdere hvilken informasjon som gis ut, hvem informasjonen utleveres til, og hvordan utleveringen foregår. Tilbyder har en aktiv undersøkelsesplikt.

Departementet har benyttet forskriftsadgangen i siste ledd i ekomforskriften §§ 9-3 og 4-14.

3.2 Hva er «nummeropplysningsinformasjon»?

Etter § 12-5 er det opplysninger om nummer, navn og adresser og tilknyttede sluttbrukere som skal overføres. Ekomforskriften § 9-3 presiserer at ekomtilbyder skal overføre følgende nummeropplysningsinformasjon:

- a. brukerens etternavn, fornavn og mellomnavn for personlige brukere eller firmanavn. Når juridisk eier av abonnement og bruker ikke er den samme, skal bare brukerens navn overføres.
- b. organisasjonsnummer
- c. gatenavn eller postadresse
- d. husnummer
- e. postnummer
- f. poststed
- g. telefonnummer, herunder angivelse av hovednummer når dette er registrert eller meldt av sluttbruker
- h. brukstype, det vil si om nummeret brukes til fastnetterminal eller mobilterminal

I motsetning til tidligere ekomforskrift § 6-3, så skal ikke fødselsdato stilles til rådighet. Høringsnotatet⁸ til nytt regelverk gir ytterligere motiver for endringen:

Departementet foreslår å ikke videreføre kravet i gjeldende rett om at tilbyderne skal utlevere sluttbrukers fødselsdato til nummeropplysningsvirksomheter. Denne informasjonen vil lett kunne brukes til formål som ligger utenfor behandlingsformålet. Det er ikke behov for denne informasjonen for å sikre at sluttbrukerne kan nå hverandre, eller for å sikre konkurransen i nummeropplysningsmarkedet. Dersom det er behov for identifikatorer for å skille like navn etc. bør det kunne etableres nøytrale løsninger for dette.

Motivene er gjentatt i Prop. 93 LS (2023 –2024) s. 182, som viser at lovgiver ønsket denne endringen. At endringen vil kreve en oppdatering i grensesnitt er akseptert i samme notat side 147.

Informasjon om mindreårige brukere skal i henhold til forskriftens § 9-3 tredje ledd ikke overføres til nummeropplysningsvirksomheter med mindre sluttbruker, dvs. her foresatte eller verge, har gitt uttrykkelig samtykke til overføringen. Er det gitt slikt samtykke, kan barn som har fylt 15 år selv trekke tilbake samtykket. Sonderingen mellom bruker og sluttbruker fremgår av ekomloven § 1-5 nr. 25 og 26.

⁸ Høring 2. juli 2021 - forslag til ny ekomlov, ny ekomforskrift og endringer i nummerforskriften som gjennomfører av EUs ekomdirektiv, BEREC-forordning mv. Side 113 her:
<https://www.regjeringen.no/contentassets/5c77d882b7944955b8326da974b70642/horingsnotat-om-ny-ekomlov-mv.-020720211426250.pdf>

I praksis betyr dette at tilbyder er ansvarlig for at den informasjonen som stilles til rådighet ikke inneholder informasjon om mindreårige, med mindre det er gitt samtykke fra foresatte eller verge.

Etter fylte 18 år skal informasjonen overføres, men først etter at registrert bruker er blitt varslet om dette av tilbyder og gitt mulighet til å vurdere om den ønsker å reservere seg helt eller delvis mot at opplysningene overføres til nummeropplysningsvirksomheter. En periode på en måned fra varsel sendes og til abonnementsinformasjon overføres, bør i utgangspunktet være tilstrekkelig tid for registrert bruker til å reservere seg mot at informasjon om nummer, navn og/eller adresse utleveres. Kravene her gjelder alle abonnementsavtaler, også de som allerede er inngått.⁹

Ekomtilbyder skal heller ikke utlevere informasjon om navn, nummer eller adresse om sluttbrukere som har reservert seg helt eller delvis mot utlevering av slik informasjon, eller som har inngått avtale om hemmelig nummer, ekomloven § 12-5 første ledd annet punktum og ekomforskriften § 9-3 fjerde ledd.

Ekomtilbyder skal vederlagsfritt og før oppføring i nummeropplysningstjeneste skjer, gi sluttbruker informasjon om formålet med opplysningssystemer der opplysninger om sluttbrukeren vil fremgå, om mulig bruk av opplysningene som følge av søkemuligheter i elektroniske opplysningssystem og retten til å reservere seg etter § 4-14.

Ved full reservasjon mot utlevering av nummeropplysningsinformasjon skal ikke noen deler av datasettet om sluttbrukeren bli utlevert. Ved delvis reservasjon mot utlevering av adresse, skal ikke opplysning om sluttbrukerens adresse bli utlevert.¹⁰

Sluttbruker skal vederlagsfritt kunne kontrollere, rette og trekke tilbake registrerte opplysninger. Nkom forutsetter at dette skal kunne skje på en enkel og effektiv måte.

3.3 Hvordan skal nummeropplysningsinformasjon overføres?

Hvordan opplysningene skal meldes til nummeropplysningsvirksomhet er utdypet i ekomloven § 12-5 annet ledd:

⁹ Se merknader til bestemmelsen:

https://www.regjeringen.no/contentassets/5c77d882b7944955b8326da974b70642/forslag-til-merknader-til-ny-ekomforskrift_020720211426261.pdf

¹⁰ Ekomforskriften § 9-3 fjerde ledd og § 4-14 første ledd. Sml. også Prop. 93 LS (2023-2024), s. 356.

Informasjon etter første ledd skal stilles til rådighet for nummeropplysningsvirksomhet som tilbyr offentlig tilgjengelige nummeropplysningstjenester på en objektiv og ikke-diskriminerende måte og til kostnadsorientert pris, og skal oppdateres fortløpende.

Når nummeropplysningsinformasjon overføres til tilbyder av nummeropplysningstjeneste, skal ekomtilbyder opplyse om både nyoppføringer, endringer i eksisterende opplysninger og sletting av registreringer. Dersom en registrering skal slettes, skal dette angis som en endring av de opplysninger som har blitt overført tidligere. Dersom en sluttbruker har flere nummer, og endrer et eller flere av disse, skal endringen angis som sletting av eksisterende oppføring og ny oppføring.¹¹

Dersom en aktør tilbyr andre tjenester i tillegg til nummeropplysning, stilles det strenge krav til håndteringen av nummeropplysningsinformasjonen, slik at denne ikke tilflyter andre deler av virksomheten som ikke driver nummeropplysning. (se pkt. 3.5.7 nedenfor).

Tilbyder og nummeropplysningsvirksomhet skal sikre personopplysningenes kvalitet i forhold til behandlingsformålet. Nummeropplysningsinformasjon skal utleveres i elektronisk form som masseopplysninger og være i samsvar med standardformatet for koding/tegnsetting ISO 8859-1, også benevnt «Latin-1».¹²

Bransjens standardavtale legger til grunn at tilbyder av nummeropplysningstjeneste jevnlig (og normalt innen utgangen av neste virkedag) oppdaterer sin database, slik at den er i overensstemmelse med den mottatte informasjonen.¹³

3.4 Hva er «kostnadsorienterte priser»?

Det følger av ekomloven § 12-5 annet ledd:

Informasjon etter første ledd skal stilles til rådighet for nummeropplysningsvirksomhet som tilbyr offentlig tilgjengelige nummeropplysningstjenester på en objektiv og ikke-diskriminerende måte og til kostnadsorientert pris, og skal oppdateres fortløpende.

Videre, i ekomforskriften § 9-3 sjette ledd fremgår det at:

¹¹ Ekomforskriften § 9-3 femte ledd.

¹² Ekomforskriften § 9-3 sjuende ledd.

¹³ Bransjens standardavtale pkt. 6 sjette ledd. Det følger også av GDPR artikkel 5 nr. 1 bokstav d at personopplysninger skal «være korrekte og om nødvendig oppdaterte», og at «det må treffes ethvert rimelig tiltak for å sikre at personopplysninger som er uriktige med hensyn til formålene de behandles for, uten opphold slettes eller rettes».

Nasjonal kommunikasjonsmyndighet kan kreve at tilbyder av nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste dokumenterer at prisen for informasjonen som stilles til rådighet etter andre ledd er basert på faktiske kostnader.

I tidligere og nå opphevede ekomforskrift § 6-3 fremgikk det:

Avgiver og mottaker dekker egne kostnader ved tilrettelegging for overføring av opplysninger. Mottaker skal dekke kostnadene ved selve overføringen. (opphevet)

Ekomtilbydernes pris for nummeropplysningsinformasjonen som stilles til rådighet, skal være kostnadsorientert og basert på faktiske kostnader. Videre skal dette kunne dokumenteres for Nkom.

Prinsippet om kostnadsorientering innebærer at prisen på et produkt eller en tjeneste er fastsatt basert på produktets eller tjenestens enhetskostnad, pluss en rimelig avkastning på anvendt kapital. Enhetskostnaden inkluderer de kostnadene som med rimelighet kan tilskrives produktet eller tjenesten, enten direkte eller indirekte, basert på en årsakssammenheng. Dette betyr at konkrete kostnader som en tilbyder har for å opprettholde et system som kun eksisterer for å gjennomføre overføring eller tilrådighetsstillelse av nummeropplysningsinformasjon til nummeropplysningsvirksomheter, etter en konkret vurdering vil kunne inngå i kostnadsregnskapet. Kostnader relatert til forflytning av data, og kostnader relatert til tilgangsstyring og sikkerhet av løsningen for nummeropplysningsaktørene vil kunne falle innenfor kostnadsorientert pris.

Nkom fastsetter årlig et avkastningskrav (WACC) som gir uttrykk for et rimelig krav til avkastning på investert kapital og anvendes i prisregulering i markedene for elektronisk kommunikasjon. Kravet er beregnet basert på felles europeisk metode. Nkom legger til grunn at dette avkastningskravet benyttes ved beregning av kostnadsorientert pris for overføring av nummeropplysningsinformasjon¹⁴.

Siden ikrafttredelsen av ekomloven i 2003, har det vært betydelige endringer i kravene til systemer og personvern og sikkerhet. Spesielt har innholdet og ressursbruken knyttet til overføring av nummeropplysningsinformasjon endret seg betydelig. Det er naturlig at kostnadene reflekterer denne utviklingen. Dette har vært Nkoms forståelse også under tidligere regelverk, men er nå ytterligere klargjort ved at formuleringen om at mottaker skal dekke kostnadene ved egen tilrettelegging og selve overføringen er tatt ut.

¹⁴ Årlige beregninger av kapitalavkastningskrav finnes her: [Kostnadsmodeller og WACC - Nkom](#)

Nkom har tidligere vurdert tilbyders kostnadsregnskap for relevant kostnadsorientering¹⁵ og vil i konkrete tilfeller foreta nye vurderinger, hensyntatt endringen i regelverket.

En nummeropplysningsvirksomhet må hente data fra en rekke tilbydere. Dette gir en kostand som skalert opp kan bli høy. Samtidig vil kostnadene enkeltvis kunne bli vurdert som reelle og knyttet til de aktuelle tilbyders kostnadsorienterte priser etter § 9-3. Tvist om vederlagets størrelse kan bringes inn for domstolen. Dette gjelder også dersom sider av tvisten er brakt inn for Nkom for veiledning.

Nkom kjenner til at enkelte tilbydere har vurdert å ta initiativ til å etablere en sentral løsning for gjennomføring av tilbydernes plikt til utlevering av nummeropplysningsinformasjon. En sentral løsning vil kunne få konsekvenser for pris og utleveringsrutiner.

3.5 Hva ligger i begrepet «nummeropplysningstjenester»?

Tilbyder skal etter ekomlovens § 12-5 melde opplysninger til «nummeropplysningsvirksomhet som tilbyr offentlig tilgjengelige nummeropplysningstjenester for å legge til rette for formidling av nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste.»

Virksomheten må altså tilby offentlig tilgjengelig nummeropplysningstjeneste og denne må tilbys for å legge til rette for formidling av nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste.

Tidligere ekomforskrift § 6-3 stilte kun krav om at informasjonen skulle nyttes i nummeropplysningsvirksomhet. I forslag¹⁶ til ny lov ble det foreslått «nummeropplysningsvirksomhet som tilbyr nummeropplysningstjenester for å legge til rette for formidling av elektroniske kommunikasjon», men etter høringsrunden ble forslaget ytterligere spisset til «nummeropplysningsvirksomhet som tilbyr offentlig tilgjengelige nummeropplysningstjenester for å legge til rette for formidling av nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste.»

Virksomhet som tilbyr nummeropplysningstjenester i lovens og forskriftens forstand faller utenfor leveringspliktens virkeområde, og krever særskilt rettslig grunnlag (slik som samtykke). Ekomlovens og -forskriftens bestemmelser vil i så fall ikke komme til anvendelse, og ekomtilbyder vil ikke være forpliktet til å stille nummeropplysningsinformasjon til rådighet til kostnadsorienterte priser.

Det legges til grunn at innholdet i begrepet «nummeropplysningstjenester» omfatter det som allmennheten til enhver tid vil oppfatte som alminnelig nummeropplysning. Allmennhetens forståelse

¹⁵ Brev fra Nkom 02.06.23 (2306604-4).

¹⁶ Se s. 35: https://www.regjeringen.no/contentassets/5c77d882b7944955b8326da974b70642/forslag-til-ny-ekomlov_020720211426251.pdf

antas å kunne endres i tråd med den tekniske utviklingen. Den naturlige forståelsen av nummeropplysningstjenester har således gjennom årenes løp endret seg fra å være knyttet til manuell nummeropplysning via telefontjenesten, til å omfatte søk via Internett.¹⁷

Leveringsplikten medfører imidlertid at datasett med store mengder personopplysninger utleveres. Personopplysninger har stor verdi, og det er viktig at dataene blir brukt ansvarlig og i tråd med formålet bak leveringsplikten. Dette tilsier at det må stilles strenge krav til håndteringen av informasjonen, og utvises varsomhet med utvidende tolking av utleveringsplikten til formål som går utover nummeropplysning.¹⁸

3.5.1 Søkekriterier

Konkret består nummeropplysningstjenester i å besvare forespørsler fra allmennheten om navn, adresse og/eller telefonnummer tilhørende sluttbrukere av ekomtjenester som er omfattet av utleveringsplikten i ekomloven og ekomforskriften. Tradisjonelt innebærer dette å:

1. oppgi telefonnummer, på bakgrunn av navn og adresse
2. oppgi adresse, på bakgrunn av navn og telefonnummer
3. oppgi adresse og navn, på bakgrunn av telefonnummer

Søkefunksjonalitet knyttet til annet enn navn, adresse, nummer og adresse for tjeneste er eksplisitt forbudt uten samtykke fra hver enkelt sluttbruker, jf. ekomforskriften § 9-3 åttende ledd.

Det er derfor ikke slik at nummeropplysningsinformasjon fritt kan benyttes til søk og koblinger mot andre kilder. Bestemmelsen er begrunnet i personvern hensyn. Hva gjelder virksomhetsopplysninger vil begrensninger som følge av personvern hensyn ikke gjelde, dersom dette følger av ordinære personvernregler.

3.5.2 Tjenestene må være offentlig tilgjengelige og rettet mot allmennheten

Nummeropplysningsvirksomheten skal tilby offentlig tilgjengelige nummeropplysningstjenester for å legge til rette for formidling av nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste.

Det er en grunnleggende forutsetning for å drive nummeropplysningsvirksomhet i ekomlovens og -forskriftens forstand at tjenestene tilbys offentligheten. Dette vil være tilfellet dersom man tilbyr offentligheten tjenester på fellesfakturerte firesifrede nummer for nummeropplysningstjenester. En internettbasert nummeropplysningstjeneste skal også være offentlig tilgjengelig. Den skal være åpen for alle og uten å kreve individuelt fremforhandlede avtaler. Kravet om at tjenesten skal være

¹⁷ Brev fra Samferdselsdepartementet 12.11.04.

¹⁸ Sml. også brev fra Samferdselsdepartementet 12.11.04.

«offentlig tilgjengelig» stenger ikke for betalingsløsninger, men innebærer at sluttbrukere på en enkel og rask måte kan gjøre forespørsler mot tjenesten.

Tjenestene må være egnet til å fremme alle-til-alle-kommunikasjon i den forstand at allmennheten kan bruke tjenesten til å søke opp juridiske eller fysiske personer som man ønsker å nå gjennom elektronisk kommunikasjon. Dersom tjenestene kun består i å besvare forespørsler fra en lukket krets, er ikke dette nummeropplysning i henhold til ekomloven og -forskriften.

Hvorvidt en tjeneste er rettet mot allmennheten vil bero på en konkret vurdering. I den forbindelse vil det være av betydning hvordan tjenesten blir markedsført, det vil si hva det informeres om og hvem informasjonen retter seg mot. Informasjon om tjenesten, herunder standard avtalevilkår for bruk, skal være tilgjengelig for alle. Tjenesten skal være lett å ta i bruk, og det må ikke være tale om en tjeneste som tilbys utelukkende for utad rent formelt å fremstå som en nummeropplysningstjeneste.¹⁹

3.5.3 Hvilken type virksomhet er ikke omfattet?

En negativ avgrensning av begrepet «nummeropplysningsvirksomhet» fremgår av ekomloven § 12-5 annet ledd, som fastslår:

Nummeropplysningsvirksomhet omfatter ikke verdiøkende virksomhet i egen eller andres salgs- og markedsføringsøyemed til annen bruk enn offentlig nummeropplysningstjeneste.

Uttrykket «verdiøkende virksomhet» er et skjønnskriterium som er rettet mot nivåheving på informasjonen knyttet opp mot salg eller markedsføring.²⁰ Nummeropplysningsinformasjonen kan altså ikke brukes av nummeropplysningsvirksomheten selv til å drive egen markedsføring ei heller utgis til en tredjepart som driver direkte markedsføring, telefonsalg mv.

Formålet med reguleringen er at nummeropplysningsvirksomhetene skal ha tilstrekkelig forretningsmessig grunnlag til å kunne tilfredsstille samfunnets behov for nummeropplysningstjenester, samtidig som tilbyderne sikres mot at kundedata utnyttes kommersielt av disse til annet enn nummeropplysning. Formålet med reguleringen er ikke å legge til rette for at virksomheter skal kunne ha som forretningsområde å (videre)selge opplysninger til annet enn det som er nummeropplysning i ekomregelverkets forstand.²¹ Det betyr blant annet at det ikke er tillatt å bruke informasjon fra ekomtilbyder til å sette sammen ringelister som enten brukes selv eller selges for bruk i salgs- eller markedsføringsøyemed, for eksempel til salgsfremstøt mot personer eller firma. Ønsker

¹⁹ Brev fra Post- og teletilsynet 06.01.06 og 04.10.06.

²⁰ Brev fra Samferdselsdepartementets 12.11.04.

²¹ Brev fra Post- og teletilsynet 06.01.06, 24.02.06 og 14.02.06.

man å bruke personopplysninger til dette, må man ha samtykke fra den oppførte eller annet rettslig grunnlag, jf. ordinære personvernregler.

Hva gjelder bruk av nummeropplysningsinformasjon til oppbygging av ringelister som brukes til spørreundersøkelser og meningsmålinger, så faller denne bruken inn under den negative avgrensningen. Slik bruk vil være bruk av nummeropplysningsinformasjon til verdikjennende virksomhet i andres salgsmåte til annen bruk enn offentlig nummeropplysning.

3.5.4 Enkeltsøk og masseforespørsler

Det har tradisjonelt blitt trukket et skille mellom enkeltforespørsler og masseforespørsler, og om informasjonen gis ut til ren kvalitetssikring av eksisterende opplysninger og databaser, eller til oppbygging av nye (kunde)databaser.²²

Besvarelse av enkeltforespørsler er ansett som det tradisjonelle kjerneområdet for nummeropplysning, og vil ofte være mindre problematisk når det skal vurderes om informasjonen brukes til offentlig nummeropplysningstjeneste i lovens forstand. Faren for misbruk av opplysningene er i disse tilfellene svært begrenset, og det gjelder derfor heller ingen særlige begrensninger med tanke på søkekombinasjoner. Det betyr at hvert av kriteriene navn, adresse og telefonnummer alene er ansett som nummeropplysningsforespørsler som det kan gis ut informasjon på. Ved slike forespørsler må altså ikke personen forespørselen gjelder nødvendigvis være identifisert. Det er imidlertid viktig at systemet som stilles til disposisjon for enkeltsøk ikke samtidig legger til rette for masseforespørsler.²³

En forespørsel som innebærer at det utleveres opplysninger om flere sluttbrukere anses ikke som enkeltforespørsel, men som masseforespørsel (med mindre det er tale om flere personer med samme navn). Masseforespørsler er som sådan ikke forbudt, men for besvarelse av masseforespørsler er det forutsatt at forespørselen må gjelde klart identifiserte personer. En person vil være klart identifisert dersom det på bakgrunn av navn og adresse søkes opplyst telefonnummer, eller på bakgrunn av navn og telefonnummer søkes opplyst adresse. Masseforespørsler kan gjøres for oppdatering av opplysninger i eksisterende kundeforhold, forutsatt at forespørselen gjelder klart identifiserte personer. Anmodninger om å få opplyst adresse og/eller navn utelukkende på bakgrunn av telefonnummer, vil ikke tilfredsstille kravet om at personen er identifisert.²⁴ I slike tilfeller er det en presumpsjon for at opplysningene er tenkt brukt til salg eller i markedsføringsmåte utenfor rammene av forskriften. Eksempelvis vil kunder som retter forespørsel til nummeropplysningsvirksomhet basert på lister med telefonnumre, kunne antas å ville bruke

²² Brev fra Post- og teletilsynet 06.01.06, 14.02.06 og 24.02.06.

²³ Bl.a. brev fra Post- og teletilsynet 14.02.06.

²⁴ Brev fra Post- og teletilsynet 06.01.06 og 14.02.06.

informasjonen til å bygge opp en database med oversikt over kundeforhold. Oppbygging av nye kundedatabaser er ikke ansett som nummeropplysningstjenester i lovens forstand. En ren kvalitetssikring av opplysninger knyttet til klart identifiserte personer, vil derimot som utgangspunkt være innenfor regelverkets formål.²⁵

3.5.5 API

Bruk av API innebærer oppslag direkte mot database gjennom et dedikert grensesnitt. Et API vil gjøre masseoppslag enklere, men det kan også innebære å gjøre et grensesnitt tilgjengelig for enkeltsøk. Ved vurderingen av om et tilbudt API faller innenfor nummeropplysningstjenester, vil de samme vurderingstema som gjennomgått ovenfor være relevante.

Såfremt en aktør tilbyr en offentlig tilgjengelig tjeneste, vil det etter Nkoms vurdering være innenfor nummeropplysningstjenester å også tilby en innloggingsbasert API-løsning som benytter samme datagrunnlag, og som automatisk utfyller registrert navn og adresse basert på kundens telefonnummer. Som nevnt over er det viktig at systemet som stilles til disposisjon for enkeltsøk ikke samtidig legger til rette for masseforespørsler.

3.5.6 Vask av lister

Besvarelse av forespørsler om vask av lister kan også være nummeropplysningstjeneste.

Forutsetningen er at det dreier seg om kvalitetssikring og ajourføring av eksisterende kundelister, slik at personene er identifisert (sml. pkt. 3.5.4). Den som ber om listevask, må kunne vise til at listene er basert på reelle kundeforhold.

3.5.7 Blandet virksomhet

I utgangspunktet er det ikke i seg selv i strid med ekomloven § 12-5 at samme selskap, ved siden av å tilby nummeropplysningstjeneste, også tilbyr verdiøkende tjenester i salgs- og markedsføringsøyemed, enten internt eller eksternt. Men muligheten for slik drift er svært begrenset og det kreves tette skott mellom nummeropplysningsvirksomheten og annen virksomhet. Det kreves ikke at det opprettes to ulike selskaper, men det er en forutsetning at nummeropplysningsinformasjonen, som er mottatt av ekomtilbydere, ikke videreformidles til den delen av virksomheten som driver annen virksomhet enn nummeropplysning.²⁶ Tilbyder av nummeropplysningstjeneste må kunne vise at det er innført konkrete rutiner og tiltak som sikrer dette.

Dersom et selskap for eksempel setter sammen ringelister for salg eller markedsføring, vil selskapet ikke drive nummeropplysning i ekomregelverkets forstand. Slik virksomhet faller utenfor virkeområdet til ekomloven § 12-5 første ledd og ekomforskriften § 9-3 andre ledd. Ekomtilbyder vil ikke være forpliktet til å utlevere nummeropplysningsinformasjon, og vilkåret om at informasjon skal stilles til

²⁵ Bl.a. brev fra Post- og teletilsynet 06.01.06 og 14.02.06.

²⁶ Brev fra Post- og teletilsynet 04.10.06.

rådighet til kostnadsorientert pris vil ikke gjelde. Bransjens standardavtale er heller ikke relevant for virksomheter som faller utenfor ekomregelverkets definisjon av nummeropplysningsvirksomhet. Dersom selskapet i tillegg driver en reell nummeropplysningstjeneste, må det kunne vise at nummeropplysningsinformasjon som mottas med hjemmel i ekomloven § 12-5 første ledd og ekomforskriften § 9-3 andre ledd ikke tilflyter de andre delene av virksomheten. Dersom tilbyder av nummeropplysningstjenester har til hensikt å bruke informasjonen til annet formål enn i offentlig tilgjengelige nummeropplysningstjenester, gjelder ikke det såkalte «opt-out»-prinsippet, og tilbyder må innhente sluttbrukers eksplisitte forhåndssamtykke til at informasjon utleveres.

Etter dette er det altså kun en snever mulighet for en nummeropplysningsvirksomhet å også drive med salg av ringelister, da disse listene krever et helt annet behandlingsgrunnlag enn data som brukes til nummeropplysning.

3.5.8 Pakkeløsninger

Dersom en virksomhet gjør nummeropplysningstjenesten avhengig av at kunden også kjøper andre tjenester av virksomheten, vil den etter Nkoms vurdering ikke ha krav på nummeropplysningsinformasjon i tråd med ekomloven § 12-5 første ledd og ekomloven § 9-3 annet ledd. En nummeropplysningstjeneste som inngår i slike pakkeløsninger vil ikke anses som åpen og fritt tilgjengelig å bruke av alle sluttbrukere, og dermed ikke oppfylle kravet om at tjenesten må være offentlig tilgjengelig og rettet mot allmennheten.

3.6 Ekomtilbyders plikt til å informere sluttbruker

Det er opp til sluttbruker å bestemme om nummeropplysningsinformasjon skal registreres i offentlig tilgjengelig opplysningssystem. For å kunne ta et opplyst valg, er sluttbruker avhengig av å motta nærmere informasjon i forkant av registreringen. Ekomtilbyder er derfor i henhold til ekomforskriften § 9-3 første ledd pålagt vederlagsfritt og før oppføring i nummeropplysningstjenesten skjer å informere sluttbruker om følgende forhold:

- Formålet med opplysningssystemer der opplysninger om sluttbrukeren vil fremgå.
- Mulig bruk av opplysningene som følge av søkemuligheter i elektroniske opplysningssystem, herunder bruk i API-løsninger basert på enkeltoppslag og kvalitetssikring og ajourføring av lister hvor sluttbruker inngår i kraft av et eksisterende kundeforhold.
- Retten til å reservere seg etter § 4-14.

Ekomtilbyder skal etter ekomforskriften § 4-14 opplyse sluttbruker om at reservasjon mot oppføring i opplysningssystem kan gjøres vederlagsfritt, videre at sluttbruker vederlagsfritt skal kunne kontrollere,

rette og trekke tilbake registrerte opplysninger. Dette innebærer typisk at tilbyderne skal informere om reservasjonsadgangene på sine hjemmesider.

4 Hvilke krav stilles til tilbyder av opplysningssystem/nummeropplysningstjenester?

4.1 Bruk av nummeropplysningsinformasjon

Ekomloven § 12-5 og ekomforskriften § 9-3 regulerer nummeropplysningsvirksomhetene indirekte, ved at plikten for tilbyder til å utveksle nummeropplysningsinformasjon til kostnadsorientert pris er begrenset til virksomheter som tilbyr offentlig tilgjengelige nummeropplysningstjenester. Begrepet «nummeropplysningstjenester» er nærmere omtalt ovenfor.

Dersom nummeropplysningsinformasjon benyttes til andre formål enn nummeropplysning, kreves annet lovlig behandlingsgrunnlag (slik som samtykke), og dette må kunne dokumenteres.

Dersom tilbyder av nummeropplysningstjenester driver blandet virksomhet, må selskapet kunne vise at det har konkrete rutiner og tiltak på plass som sikrer at nummeropplysningsinformasjon ikke tilflyter andre deler av virksomheten (se ovenfor).

Bruk av nummeropplysningsinformasjon om fysiske personer som nummeropplysningsvirksomheten har mottatt i medhold av utleveringsplikten til andre formål enn det som etter ekomloven defineres som «nummeropplysningstjenester», vil som klar hovedregel være i strid med personvernforordningen artikkel 6 nr. 1 og nr. 4. Slik behandling av nummeropplysningsinformasjon er dermed ulovlig etter personvernregelverket. Datatilsynet vil være tilsynsorgan for nummeropplysningsvirksomhetenes behandling av personopplysninger.

For å sikre at nummeropplysningsinformasjon som overføres i henhold til ekomforskriften § 9-3 er oppdatert, legger bransjens standardavtale til grunn at tilbyder av nummeropplysningstjeneste jevnlig oppdaterer sin database. Slik oppdatering innebærer at opplysninger som er nyoppføringer skal inkluderes, endringer skal oppdateres og opplysninger som er markert som sletting skal fjernes.²⁷ Ekomforskriften § 9-3 fjerde ledd pålegger å slette opplysninger om sluttbruker som disponerer hemmelig nummer eller har reservert seg mot offentliggjøring av opplysninger, ved første tilgjengelige oppdatering av opplysninger fra tilbyder.

²⁷ Ekomforskriften § 9-3 femte ledd og bransjens standardavtale pkt. 6 sjette ledd.

4.2 Krav til opplysningssystem

Etter ekomforskriften § 9-3 åttende ledd kan et opplysningssystem bare benyttes til søk etter informasjon på grunnlag av brukerens navn, adresse, nummer og adresse for tjeneste. Dersom det skal inkluderes søkefunksjonalitet knyttet til andre kriterier, kreves forhåndssamtykke fra den registrerte, det vil si hver enkelt sluttbruker. Tilbyder av opplysningstjeneste har plikt til å sikre at opplysningssystemet som tilbys er i tråd med dette kravet.

Som det fremgår ovenfor, må det trekkes et skille mellom enkeltforespørsler og masseforespørsler. For å kunne skille mellom disse to typer forespørsler er det viktig at systemet som stilles til disposisjon for enkeltsøk ikke samtidig legger til rette for masseforespørsler.

Nummeropplysningsinformasjon er personopplysninger, og reguleres derfor også av personopplysningsloven og personvernforordningen. Det følger av ekomforskriften § 9-3 niende ledd at tilbyder av opplysningstjeneste skal sikre at opplysningssystemet er i overensstemmelse med personopplysningsloven og at det ikke gis opplysninger i strid med taushetsplikt.

5 Sluttbrukers reservasjons- og kontrolladgang

Etter ekomforskriften § 4-14 første og annet ledd har sluttbruker rett til å «kontrollere, rette og trekke tilbake registrerte opplysninger», samt å reservere seg mot utlevering til allmennheten av «egne nummer, navn eller adresse». Bestemmelsen søker slik å gi sluttbruker full kontroll over de registrerte opplysningene.²⁸ Tilbyder av opplysningssystem plikter, som nevnt over, å slette opplysninger fra sluttbruker som har reservert seg ved første oppdatering. Etter ekomforskriften § 9-3 åttende ledd kreves dessuten samtykke fra den registrerte ved informasjonssøk på grunnlag av annet enn «brukerens navn, adresse, nummer og adresse for tjeneste».

Etter gjeldende regelverk gjelder et «opt out»-prinsipp. Det vil si at sluttbruker aktivt må reservere seg mot at informasjon utleveres til nummeropplysningsvirksomheter. Motsatsen til dette er «opt in», det vil si at sluttbruker aktivt må samtykke til at informasjon utleveres. En eventuell endring i denne modellen krever regelverksendring.

²⁸ Sml. også Personvernemnda i sak 2007-07.

6 Bransjens standardavtale

I 2022 ble det utarbeidet en oppdatert standardavtale for utlevering av nummeropplysningsinformasjon. Avtaleverket regulerer «partenes rettigheter og plikter ved utlevering og bruk av ekomtilbydernes kundedata til nummeropplysningsformål».²⁹ I tillegg til den generelle avtaleteksten, er det inntatt to vedlegg: en mal som angir formatet som nummeropplysningsinformasjon skal gjøres tilgjengelig på (vedlegg 1), og en sjekkliste som skal understøtte ekomtilbydernes vurdering av om utleveringsplikt foreligger (vedlegg 2).

Avtaleverket er utarbeidet av en gruppe med deltakere fra Telenor, Telia, Ice, Data Factory, Easy Connect, Opplysningen 1881, Dun and Bradstreet og Nkom. Nkom har publisert standardavtalen på sine nettsider slik at aktører i bransjen og andre interessenter lett kan få tilgang til den.³⁰

Sjekklisten i vedlegg 2 er som nevnt ment å være et hjelpemiddel for ekomtilbydere som skal vurdere om det foreligger utleveringsplikt etter ekomloven § 12-5 første ledd og ekomforskriften § 9-3 annet ledd. Den benyttes for dokumentasjon av nummeropplysningsaktørens virksomhet, og inneholder en rekke spørsmål som skal klargjøre hva slags tjeneste som tilbys og hvordan den tilbys. I tillegg er det lagt opp til at partene kan kreve et eget informasjonsmøte, dersom det er behov for ytterligere avklaringer. Ekomtilbyder kan i et slikt møte kreve fremlagt en overordnet arkitekturskisse, som viser bruken av nummeropplysningsinformasjon.

Nkom har mottatt en henvendelse³¹ vedrørende forståelsen av et av punktene i sjekklisten. Det er vist til pkt. 9 i listen, som inneholder spørsmål rettet mot virksomheter som tilbyr API eller annen form for elektronisk aksess til nummeropplysningsinformasjon. I pkt. 9 b) bes tilbyderen av nummeropplysningstjenester om å oppgi følgende:

Har dere forsikret dere om at den som gis tilgang til nummeropplysningsinformasjon gjennom API eller andre former for «masseoppslag», ikke skal bruke nummeropplysningsinformasjonen til markedsføring eller salg mot fysiske eller juridiske personer som de ikke allerede har et etablert kundeforhold til? (Vår understrekning.)

Nkom viser til at loven stiller krav om at nummeropplysningsinformasjon «skal stilles til rådighet for nummeropplysningsvirksomhet som tilbyr offentlig tilgjengelige nummeropplysningstjenester», og at dette ikke omfatter «verdiøkende virksomhet i egen eller andres salgs- og markedsføringsøyemed til annen bruk enn offentlig nummeropplysningstjeneste». Formålet med denne avgrensningen er å

²⁹ Bransjens standardavtale pkt. 1 tredje ledd.

³⁰ [Nummeropplysningstjenester - Nkom](#)

³¹ 12. januar 2024.

hindre at nummeropplysningsinformasjon brukes til oppsøkende salgs- og markedsføringsaktivitet rettet mot ikke-eksisterende kundeforhold. Når det gjelder eksisterende kundeforhold, vil relasjonen mellom den som mottar nummeropplysningsinformasjonen og dennes kunder blant annet være regulert av markedsføringsloven. Hensikten med standardavtalen er å utfylle og presisere partenes rettigheter og plikter i henhold til ekomregelverkets bestemmelser, og både avtaleteksten og vedleggene må dermed tolkes i lys av disse. Ekomtilbydere har dessuten en selvstendig plikt til å vurdere om en virksomhet er omfattet av utleveringsplikten. Denne plikten gjelder uavhengig av hva partene avtaler seg imellom.

Nkom vil oppdatere standardavtalen redaksjonelt med henvisning til de nye lov- og forskriftsbestemmelsene.